EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2017/2358

2021/EES/19/01

frá 21. september 2017

um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 að því er varðar kröfur um eftirlit og stýringu afurða fyrir vátryggingafélög og dreifingaraðila vátrygginga (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 frá 20. janúar 2016 um dreifingu vátrygginga (¹), einkum 2. mgr. 25. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun (ESB) 2016/97 er framkvæmdastjórninni veitt heimild til að samþykkja framseldar reglugerðir sem tiltaka nánar kröfurnar um eftirlit og stýringu afurða sem settar eru fram í 25. gr. þeirrar tilskipunar. Í þágu skilvirkrar neytendaverndar ættu reglur um eftirlit og stýringu afurða að gilda með samræmdum hætti um allar nýlega þróaðar vátryggingarafurðir og um verulegar breytingar á eldri vátryggingarafurðum, án tillits til tegundar afurðar og krafnanna sem gilda á sölustaðnum. Reglugerðarformið tryggir samræmdan ramma fyrir alla markaðsaðila og er besta mögulega tryggingin fyrir jöfnum samkeppnisskilyrðum og viðeigandi kröfum um neytendavernd.
- 2) Í ljósi krafnanna í tilskipun (ESB) 2016/97 ætti að velja og beita ráðstöfunum varðandi eftirlit og stýringu afurða af meðalhófi og á viðeigandi hátt, með hliðsjón af flækjustigi afurðarinnar og því að hve miklu leyti hægt er að afla upplýsinga sem eru aðgengilegar öllum, að teknu tilliti til eðlis vátryggingarafurðarinnar og hættunnar á skaða fyrir neytandann sem tengist henni, einkenna markhópsins og eðlis, umfangs og flækjustigs í viðkomandi rekstri framleiðandans eða dreifingaraðilans. "Meðalhóf" merkir að þessar ráðstafanir ættu að vera tiltölulega auðskildar fyrir einfaldar og ósamsettar afurðir sem eru samrýmanlegar þörfum og einkennum meginþorra smásölumarkaðarins, þ.m.t. núverandi skaðatryggingarafurðir sem eru með takmarkað og auðskilið gildissvið. Hins vegar ef um er að ræða flóknari afurðir með meiri hættu á skaða fyrir neytandann, þ.m.t. vátryggingatengdar fjárfestingarafurðir sem ekki falla undir 3. mgr. 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, er þörf á strangari ráðstöfunum.
- Að því er varðar 1. mgr. 25. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 ætti vátryggingamiðlari að teljast framleiðandi vátryggingarafurðar ef svo virðist, eftir heildargreiningu á starfsemi miðlarans í hverju tilviki fyrir sig, að vátryggingamiðlarinn taki sjálfstæða ákvörðun um mikilvæga eiginleika og meginþætti vátryggingarafurðar, þ.m.t. tryggingarverndina, kostnaðinn, áhættuna, markhópinn eða bóta- eða tryggingarréttindin. Starfsemi sem tengist eingöngu aðlögun á núverandi vátryggingarafurðum, þ.m.t. tilvik þar sem miðlarinn hefur val á milli mismunandi afbrigða afurðar, mismunandi samningsákvæða eða valrétta eða getur sammælst við viðskiptavininn um afslátt af iðgjöldum eða þóknunum, ætti þó ekki að teljast til framleiðslu þar sem meginákvörðunin um hönnun og þróun afurðarinnar er í slíkum tilvikum tekin af vátryggingafélaginu og ekki vátryggingamiðlaranum.

^(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 341, 20.12.2017, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 304/2019 frá 13. desember 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 14, 5.3.2020, bls. 58.

⁽¹⁾ Stjtíð. ESB L 26, 2.2.2016, bls. 19.

- 4) Ef vátryggingarafurð er hönnuð og þróuð af vátryggingamiðlara og vátryggingafélagi í sameiningu, þar sem báðir aðilar hafa hlutverki að gegna við ákvarðanatöku varðandi hönnun og þróun þeirrar afurðar, ættu vátryggingamiðlarinn og vátryggingafélagið að tiltaka með skriflegu samkomulagi samstarf þeirra og hlutverk hvors um sig, svo lögbær yfirvöld geti haft eftirlit með hlítingu við lagaskilyrðin.
- 5) Skilgreiningu framleiðandans á markhópnum ætti að skilja sem lýsingu á hópi viðskiptavina sem eru með sameiginleg, almenn einkenni til að gera framleiðandanum kleift að aðlaga eiginleika afurðarinnar að þörfum, einkennum og markmiðum þess hóps viðskiptavina. Skilgreiningin ætti vera aðgreind frá einstaklingsmatinu við sölu til að ákvarða hvort vátryggingarafurð uppfyllir kröfur og þarfir og, eftir atvikum, hvort vátryggingatengd fjárfestingarafurð sé hentug eða viðeigandi fyrir einstakan viðskiptavin eða mögulegan viðskiptavin.
- 6) Sundurgreinanleiki markhópsins og viðmiðanirnar sem notaðar eru til að skilgreina markhópinn og ákvarða viðeigandi dreifingaráætlun ættu að skipta máli fyrir afurðina og gera mögulegt að meta hvaða viðskiptavinir falla innan markhópsins. Fyrir einfaldari og algengari afurðir ætti að skilgreina markhópinn af minni nákvæmni, en á hinn bóginn fyrir flóknar afurðir eða sjaldgæfari afurðir ætti að skilgreina markhópinn á ítarlegri hátt að teknu tilliti til aukinnar hættu á skaða fyrir viðskiptavin sem tengist slíkum afurðum.
- 7) Til að auka neytendavernd, einkum hvað varðar vátryggingatengdar fjárfestingarafurðir, ættu framleiðendur að hafa þann möguleika að skilgreina sérstaka hópa viðskiptavina sem vátryggingarafurðin hentar að jafnaði ekki.
- 8) Sem hluta af eftirliti og stýringu afurða ættu framleiðendur einnig að gera viðeigandi prófanir á vátryggingarafurðum, þ.m.t., ef við á og sérstaklega fyrir vátryggingatengdar fjárfestingarafurðir, sviðsmyndagreiningar til að tryggja að, yfir allan líftíma sinn, uppfylli afurðin hinar tilgreindu þarfir, markmið og einkenni markhópsins. Þetta ætti einkum að taka til mats á árangrinum af afurðinni og áhættunnar og ávöxtunarinnar. Ekki ætti þó að skilja kröfurnar um að meta árangur afurðarinnar sem skerðingu á frelsi framleiðandans til að ákvarða iðgjöld eða sem verðlagseftirlit af neinu tagi.
- 9) Til að tryggja viðeigandi upplýsingar og ráðgjöf til viðskiptavina ættu framleiðendur að velja dreifingaraðila vátrygginga sem hafa nauðsynlega þekkingu, sérfræðikunnáttu og hæfni til að skilja eiginleika vátryggingarafurðar og skilgreinda markhópinn. Af sömu ástæðu ættu þeir, innan ramma viðkomandi landslaga sem gildir um samband þeirra við viðkomandi dreifingaraðila vátrygginga, að vakta og kanna reglulega hvort vátryggingarafurðinni sé dreift í samræmi við markmið þeirra með eftirliti og stýringu afurða og grípa til viðeigandi aðgerða til úrbóta telji þeir svo ekki vera. Þetta ætti samt ekki að koma í veg fyrir að dreifingaraðili vátrygginga dreifi vátryggingarafurðum til viðskiptavina sem ekki tilheyra þeim markhópi, að því tilskildu að einstaklingsmatið á sölustað réttlæti niðurstöðuna um að þessar afurðir samsvari kröfum og þörfum þessara viðskiptavina og, eftir atvikum, að vátryggingatengdu fjárfestingarafurðirnar henti eða séu viðeigandi fyrir viðskiptavininn.
- 10) Til að dreifingaraðilar vátrygginga hafi fullan skilning á afurðunum sem þeir hafa í hyggju að selja, þannig að þeir geti stundað dreifingarstarfsemi sína í samræmi við ýtrustu hagsmuni viðskiptavina sinna, einkum með því að veita faglega ráðgjöf, ættu framleiðendur að útvega dreifingaraðilum vátrygginga allar viðeigandi upplýsingar um þessar vátryggingarafurðir, þ.m.t. um afurðasamþykktarferlið, skilgreinda markhópinn og dreifingaráætlunina sem lögð er til. Á hinn bóginn ættu dreifingaraðilar vátrygginga að hafa yfir að ráða fyrirkomulagi til að afla tilskilinna upplýsinga frá framleiðendunum með skilvirkum hætti.
- Skilvirk virkni krafna um eftirlit með vöruþróunarferli kallar á að dreifingaraðilar vátrygginga upplýsi framleiðendur reglulega um reynslu sína af vátryggingarafurðunum. Dreifingaraðilar vátrygginga ættu þess vegna að útvega framleiðendum þau gögn sem þörf er á til að endurskoða vátryggingarafurðina og ganga úr skugga um að þessar afurðir séu áfram í samræmi við þarfir, einkenni og markmið markhópsins sem framleiðandinn hefur skilgreint.
- 12) Til að afstýra hættu á að viðskiptavinur verði fyrir skaða ættu framleiðendur og dreifingaraðilar að grípa til viðeigandi aðgerða þegar þeir telja að afurðin sé ekki lengur í samræmi við hagsmuni, markmið og einkenni skilgreinda markhópsins.

- 13) Til að gera lögbærum yfirvöldum og fagaðilum í vátryggingastarfsemi kleift að laga sig að nýju kröfunum sem þessi reglugerð inniheldur ætti dagsetningin þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda að vera samræmd gildistöku landsráðstafananna sem leiða í lög tilskipun (ESB) 2016/97.
- 14) Leitað hefur verið til Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 (²), um tæknilega ráðgjöf (³).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Viðfangsefni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um viðhald, starfrækslu og endurskoðun ráðstafana vegna eftirlits og stýringar vátryggingaafurða og verulegra breyttra eldri afurða áður en þær eru settar á markað eða dreift til viðskiptavina ("afurðasamþykktarferli") sem og reglur um fyrirkomulag við vörudreifingu fyrir þessar vátryggingaafurðir.

2. gr.

Gildissvið

Reglugerð þessi gildir um vátryggingafélög og vátryggingamiðlara sem framleiða vátryggingarafurðir sem boðnar eru viðskiptavinum til sölu ("framleiðendur") og um dreifingaraðila vátrygginga sem ráðleggja eða gera tillögu um vátryggingarafurðir sem þeir framleiða ekki.

3. gr.

Framleiðsla vátryggingarafurða

- 1. Með vísan til 1. mgr. 25. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97 teljast vátryggingamiðlarar framleiðendur þegar heildargreining á starfsemi þeirra leiðir í ljós að þeir hafa hlutverki að gegna við ákvarðanatöku um hönnun og þróun vátryggingarafurðar fyrir markaðinn.
- 2. Einkum skal gengið út frá að vátryggingamiðlarar hafi hlutverki að gegna við ákvarðanatöku þegar þeir taka sjálfstæða ákvörðun um mikilvæga eiginleika og meginþætti vátryggingaafurðar, þ.m.t. tryggingarvernd hennar, verð, kostnað, áhættu, markhóp og bóta- og tryggingarréttindi, sem vátryggingafélagið sem veitir tryggingarvernd fyrir vátryggingaafurðina breytir ekki í megindráttum.
- 3. Að einstaklingsmiða og aðlaga núverandi vátryggingarafurðir að einstökum viðskiptavinum í tengslum við dreifingu vátrygginga, sem og hönnun á sérsniðnum samningum að beiðni einstaks viðskiptavinar, skal ekki talin framleiðsla.
- 4. Vátryggingamiðlari og vátryggingafélag sem eru bæði framleiðendur í skilningi 2. gr. þessarar framseldu reglugerðar, skulu undirrita skriflegt samkomulag sem tiltekur samstarf þeirra við að hlíta kröfum til framleiðenda, sem um getur í 1. mgr. 25. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97, verklag sem þeir nota til að sammælast um skilgreiningu markhópsins og hlutverk hvors um sig í afurðasamþykktarferlinu.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

⁽³⁾ Tæknileg ráðgjöf um mögulegar framseldar gerðir er varða tilskipunina um dreifingu vátrygginga, Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin (EIOPA)-17/048, 1. febrúar 2017, sem nálgast má hér: https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%-20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf

II. KAFLI

KRÖFUR TIL FRAMLEIÐENDA UM AFURÐASTÝRINGU

4. gr.

Afurðasamþykktarferli

- 1. Framleiðendur skulu viðhalda, starfrækja og endurskoða afurðasamþykktarferli fyrir nýlega þróaðar vátryggingarafurðir og fyrir verulegar breytingar á eldri vátryggingarafurðum. Ferlið skal innihalda ráðstafanir og verklagsreglur um hönnun, vöktun, endurskoðun og dreifingu vátryggingarafurða sem og aðgerðir til úrbóta á vátryggingarafurðum sem eru skaðlegar viðskiptavinum. Aðgerðirnar og verklagsreglurnar skulu vera í réttu hlutfalli við flækjustig og áhættur tengdar afurðinni sem og eðli, umfang og flækjustig í viðkomandi starfsemi framleiðandans.
- 2. Afurðasamþykktarferlið skal sett fram í skriflegu skjali ("stefna um eftirlit og stýringu afurða") sem gert skal aðgengilegt viðeigandi starfsfólki.
- 3. Afurðasamþykktarferlið skal:
- a) tryggja að hönnun vátryggingarafurða uppfylli eftirfarandi viðmið:
 - i. tekið er tillit til markmiða, hagsmuna og einkenna viðskiptavina,
 - ii. hefur ekki neikvæð áhrif á viðskiptavini,
 - iii. kemur í veg fyrir eða dregur úr skaða fyrir viðskiptavin,
- b) styðja við tilhlýðilega stýringu hagsmunaárekstra.
- 4. Sú eining eða deild framleiðandans sem ber ábyrgð á framleiðslu vátryggingarafurða skal gera allt eftirfarandi:
- a) styðja og bera endanlega ábyrgð á að koma á, innleiða og endurskoða afurðasamþykktarferlið,
- b) sannprófa á viðvarandi hátt innri hlítingu við ferlið.
- 5. Framleiðendur sem nýta þriðja aðila til að hanna afurðir fyrir sína hönd skulu áfram vera að fullu ábyrgir fyrir hlítingu við afurðasamþykktarferlið.
- 6. Framleiðendur skulu reglulega endurskoða afurðasamþykktarferli sitt til að tryggja að það ferli sé áfram gilt og uppfært. Þeir skulu breyta afurðasamþykktarferlinu ef nauðsyn krefur.

5. gr.

Markhópur

- 1. Í afurðasamþykktarferlinu skal skilgreina markhópinn og þann hóp viðskiptavina sem fer saman við hann fyrir hverja vátryggingarafurð fyrir sig. Markhópinn skal skilgreina af nægjanlegri nákvæmni, að teknu tillit til eiginleika, áhættusniðs, flækjustigs og eðlis vátryggingarafurðarinnar.
- 2. Framleiðendum er heimilt, einkum að því er varðar vátryggingatengdar fjárfestingarafurðir, að skilgreina hópa viðskiptavina sem á grundvelli þarfa, einkenna og markmiða falla almennt utan markhóps vátryggingaafurðarinnar
- 3. Framleiðendur skulu eingöngu hanna og markaðssetja vátryggingarafurðir sem eru samrýmanlegar þörfum, einkennum og markmiðum viðskiptavina sem tilheyra markhópnum. Þegar metið er hvort vátryggingarafurð sé samrýmanleg markhópi skulu framleiðendur taka tillit til hvaða upplýsingar eru tiltækar viðskiptavinunum sem tilheyra markhópnum og fjármálalæsis þeirra.
- 4. Framleiðendur skulu tryggja að starfsfólk sem tekur þátt í hönnun og framleiðslu vátryggingarafurða hafi nauðsynlega hæfni, þekkingu og sérfræðikunnáttu til að skilja til hlítar vátryggingarafurðirnar sem seldar eru og hagsmuni, markmið og einkenni viðskiptavinanna sem tilheyra markhópnum.

6. gr.

Prófun á afurð

- 1. Framleiðendur skulu prófa vátryggingarafurðir sínar á viðeigandi hátt, þ.m.t. með sviðsmyndagreiningum þar sem við á, áður en afurð er markaðssett eða verulega breytt eða ef markhópurinn hefur breyst verulega. Í þeirri afurðaprófun skal metið hvort vátryggingarafurðin uppfyllir skilgreindar þarfir, markmið og einkenni markhópsins yfir líftíma sinn. Framleiðendur skulu prófa vátryggingarafurðir sínar með eigindlegum hætti og á megindlegan hátt hvað varðar gerð og eiginleika vátryggingarafurðarinnar og tengda hættu á skaða fyrir viðskiptavini.
- 2. Framleiðendur skulu ekki setja vátryggingarafurðir á markað ef niðurstöðurnar úr afurðaprófuninni sýna að afurðirnar uppfylla ekki skilgreindar þarfir, markmið og einkenni markhópsins.

7. gr.

Vöktun og endurskoðun afurða

- 1. Framleiðendur skulu með viðvarandi hætti vakta og endurskoða reglulega vátryggingarafurðir sem þeir hafa markaðssett til að greina atvik sem gætu haft umtalsverð áhrif á mikilvægustu eiginleika, áhættuvernd eða tryggingar þessara afurða. Þeir skulu meta hvort vátryggingarafurðirnar séu í samræmi við þarfir, einkenni og markmið skilgreinda markhópsins og hvort þessar afurðir eru seldar til markhópsins eða nái til viðskiptavina utan markhópsins.
- 2. Framleiðendur skulu ákvarða viðeigandi tíðni reglulegrar endurskoðunar á vátryggingarafurðum sínum, og taka tillit til stærðar, umfangs, samningsbundins líftíma og flækjustigs þessara vátryggingarafurða, dreifileiða hverrar þeirra, og sérhverra ytri þátta sem skipta máli, s.s. breytinga á viðkomandi lögum, tækniþróun, eða breytinga á markaðsaðstæðum.
- 3. Framleiðendur sem, á líftíma vátryggingarafurðar, greina einhverjar aðstæður sem tengjast vátryggingarafurðinni sem geta haft neikvæð áhrif á viðskiptavin sem kaupir þá afurð skulu grípa til viðeigandi aðgerða til að milda aðstæðurnar og koma í veg fyrir frekari skaða. Framleiðendur skulu tafarlaust upplýsa viðkomandi dreifingaraðila vátrygginga og viðskiptavini um úrbótaaðgerðir sem gripið hefur verið til.

8. gr.

Dreifileiðir

- 1. Framleiðendur skulu vanda val dreifileiða sem eru viðeigandi fyrir markhópinn og taka tillit til sérstakra eiginleika viðkomandi vátryggingarafurða.
- 2. Framleiðendur skulu veita dreifingaraðilum vátrygginga allar viðeigandi upplýsingar um vátryggingarafurðirnar, skilgreinda markhópinn og dreifingaráætlunina sem lögð er til, þ.m.t. upplýsingar um helstu eiginleika og einkenni vátryggingarafurðanna, áhættu og kostnað við þær, þ.m.t. óbeinan kostnað, og sérhverjar aðstæður sem geta valdið hagsmunaárekstri sem er skaðlegur viðskiptavininum. Slíkar upplýsingar skulu vera skýrar, heildstæðar og uppfærðar.
- 3. Upplýsingar skv. 2. mgr. skulu gera dreifingaraðilum vátrygginga kleift að:
- a) skilja vátryggingarafurðirnar,
- b) skilja skilgreindan markhóp vátryggingarafurðanna,
- c) skilgreina hvaða viðskiptavinir hafa þarfir, einkenni og markmið sem samræmast ekki vátryggingarafurðinni,
- d) stunda dreifingarstarfsemi fyrir viðkomandi vátryggingarafurðir með hagsmuni viðskiptavina sinna að leiðarljósi sbr.
 1. mgr. 17. gr. tilskipunar (ESB) 2016/97.
- 4. Framleiðendur skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að vakta að dreifingaraðilar vátrygginga fari eftir markmiðum afurðasamþykktarferlis framleiðandans. Þeir skulu einkum sannprófa reglulega hvort vátryggingarafurðir séu seldar til skilgreinda markhópsins. Sú vöktunarskylda skal ekki ná til almennra krafna samkvæmt lögum, reglugerðum og reglum sem dreifingaraðilar vátrygginga eiga að hlíta þegar þeir dreifa vátryggingum til einstakra viðskiptavina. Vöktunaraðgerðirnar skulu vera raunhæfar, að teknu tillit til einkenna og lagaumgjarðar hverrar dreifileiðar.

5. Framleiðendur sem telja að dreifing vátryggingarafurða þeirra sé ekki í samræmi við markmið afurðasamþykktarferlis síns skulu grípa til viðeigandi úrbótaaðgerða.

9. gr.

Skráning

Viðkomandi aðgerðir sem framleiðendur grípa til í tengslum við afurðasamþykktarferli sitt skulu skjalfestar á viðeigandi hátt, varðveittar í eftirlitstilgangi til endurskoðunar og gerðar tiltækar lögbærum yfirvöldum samkvæmt beiðni.

III. KAFLI

KRÖFUR TIL DREIFINGARAÐILA VÁTRYGGINGA UM AFURÐASTÝRINGU

10. gr.

Fyrirkomulag við dreifingu afurðar

1. Dreifingaraðilar vátrygginga skulu hafa til staðar fyrirkomulag við afurðadreifingu sem inniheldur viðeigandi úrræði og verklagsreglur til að afla allra viðeigandi upplýsinga frá framleiðandanum um vátryggingarafurðirnar sem þeir hafa í hyggju að bjóða viðskiptavinum sínum og til að skilja að fullu þessar vátryggingarafurðir, að teknu tilliti til flækjustigsins og áhættunnar sem tengist afurðunum sem og eðlis, umfangs og flækjustigs í viðkomandi starfsemi dreifingaraðilans.

Dreifingaraðilar vátrygginga skulu, í skriflegu skjali, setja fram fyrirkomulagið við dreifingu afurðar og gera það aðgengilegt viðeigandi starfsfólki.

- 2. Fyrirkomulagið við dreifingu afurðar skal:
- a) miða að því að koma í veg fyrir og draga úr skaða fyrir viðskiptavin,
- b) styðja tilhlýðilega stýringu hagsmunaárekstra,
- c) tryggja að tekið sé nægilegt tillit til markmiða, hagsmuna og einkenna viðskiptavina.
- 3. Fyrirkomulagið við dreifingu afurðar skal tryggja að dreifingaraðilar vátrygginga afli þeirra upplýsinga frá framleiðandanum sem miðla á skv. 2. mgr. 8. gr.
- 4. Sérhver sértæk dreifingaráætlun sem dreifingaraðilar vátrygginga koma á eða beita skal vera í samræmi við fyrirkomulag dreifingaráætlunar og skilgreindan markhóp framleiðandans.
- 5. Sú eining eða deild dreifingaraðila sem ber ábyrgð á dreifingu vátrygginga skal samþykkja og bera endanlega ábyrgð á að koma á, innleiða og endurskoða fyrirkomulagið við dreifingu afurðar og með viðvarandi hætti sannprófa innri hlítingu við fyrirkomulagið.
- 6. Dreifingaraðilar vátrygginga skulu reglulega endurskoða fyrirkomulag sitt við dreifingu afurðar til að tryggja að það fyrirkomulag sé áfram gilt og uppfært. Þeir skulu breyta fyrirkomulagi við dreifingu afurðar eftir því sem við á. Dreifingaraðilar vátrygginga sem hafa komið á eða beita sértækri dreifingaráætlun skulu, eftir því sem við á, breyta þeirri áætlun í ljósi niðurstöðu endurskoðunar á fyrirkomulaginu við dreifingu afurðar. Þegar dreifingaraðilar vátrygginga endurskoða fyrirkomulag sitt við dreifingu afurðar skulu þeir sannprófa að vátryggingarafurðum sé dreift til skilgreinda markhópsins.

Dreifingaraðilar vátrygginga skulu ákvarða viðeigandi tíðni fyrir reglulega endurskoðun á fyrirkomulagi sínu við dreifingu afurðar og taka tilliti til stærðar, umfangs og flækjustigs hinna mismunandi vátryggingarafurða sem um er að ræða.

Til að styðja endurskoðun á afurðum sem framkvæmdar eru af framleiðendum skulu dreifingaraðilar vátrygginga, samkvæmt beiðni, útvega framleiðendum söluupplýsingar, þ.m.t, eftir því sem við á, upplýsingar um reglulegar endurskoðanir á fyrirkomulaginu við dreifingu afurðar.

11. gr.

Upplýsingagjöf til framleiðanda

Dreifingaraðilar sem verða þess áskynja að vátryggingaafurð er ekki í samræmi við hagsmuni, markmið og einkenni skilgreinds markhóps, eða verða þess áskynja að aðrar aðstæður sem tengjast afurð geti haft neikvæð áhrif á viðskiptavininn, skulu tafarlaust upplýsa framleiðandann og, eftir því sem við á, breyta dreifingaráætlun sinni fyrir viðkomandi vátryggingaafurð.

12. gr.

Skráning

Viðkomandi aðgerðir sem dreifingaraðilar vátrygginga grípa til í tengslum við fyrirkomulag sitt við dreifingu afurðar skulu skjalfestar á viðeigandi hátt, varðveittar í eftirlitstilgangi til endurskoðunar og gerðar tiltækar lögbærum yfirvöldum samkvæmt beiðni.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

13. gr.

Gildistaka og beiting

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í $Stjórnartíðindum\ Evrópusambandsins$.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 23. febrúar 2018.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. september 2017.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar, Jean-Claude JUNCKER forseti.